

บทที่ 6 อัลไคน์

จุดประสงค์ เมื่อศึกษาบทนี้จะได้รับ นักศึกษาควรจะสามารถ

1. เรียนรู้สารประกอบอัลไคน์ได้ทุกรูปแบบ
2. อธิบายคุณสมบัติทางกายภาพของอัลไคน์ได้
3. แสดงปฏิกิริยาการเตรียมอัลไคน์ด่าง ๆ โดยวิธีการขัดออกหรือวิธีการแผนที่ได้
4. อธิบายความเป็นกรรมของอัลไคน์ และเปรียบเทียบความเป็นการดักบั้นสารประกอบอื่นได้
5. เผยแพร่สารประกอบปฏิกิริยาการแผนที่ของเกอร์มินัลอัลไคน์ได้
6. ยกตัวอย่างปฏิกิริยาการเพิ่มเข้าของอัลไคน์ได้
7. นำเสนอปฏิกิริยาการเพิ่มเข้าของอัลไคน์มาใช้เตรียมสารประกอบด่าง ๆ ได้ เช่น อัลเคน อัลกิลไฮด์ อัลกอฮอล์ คีโตน ฯลฯ
8. เปรียบเทียบปฏิกิริยาที่เหมือนกันและต่างกันระหว่างสารประกอบพวงอัลเคน อัลกีน และอัลไคน์ได้

อัลไคน์เป็นไฮโดรคาร์บอนที่มีพันธะสาม $C \equiv C$ อยู่ในโมเลกุล จึงเป็นสารประกอบชนิดไม่อิมตัว หมู่ฟังก์ชันลักษณะของอัลไคน์คือ $-C \equiv C-$

อัลไคน์ที่มีพันธะสาม $C \equiv C$ ในโมเลกุล 1 แห่ง มีสูตรทั่วไป C_nH_{2n-2} เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอัลเคน อัลคีนและอัลไคน์ที่มีจำนวนครั้งบนเท่ากัน จะเห็นได้ว่าอัลเคนมีไฮโดรเจนมากกว่าอัลคีน 2 อะตอม และอัลคีนมีไฮโดรเจนมากกว่าอัลไคน์ 2 อะตอม (สูตรทั่วไปของอัลเคน C_nH_{2n+2} และอัลคีน C_nH_{2n})

อัลไคน์ตัวแรกของอนุกรมอัลไคน์ได้แก่ เกรอเชทิลีน (acetylene) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า อีโซน์ (ethyne) มีสูตรโครงสร้างเป็น $H-C \equiv C-H$

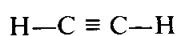
คาร์บอนของพันธะสาม $C \equiv C$ เป็น sp - ไฮบริดซึ่การ์บอนอะตอม พันธะสามประกอบด้วยพันธะชิกมา 1 พันธะ และพันธะไฟ 2 พันธะ ดูรายละเอียดการสร้างโมเลกุลของอีโซน์ในหัวข้อที่ 1.7.3.1

6.1 การเรียกชื่อ

การเรียกชื่ออัลไคน์มี 3 ระบบ

1. ระบบชื่อสามัญ

อัลไคน์ที่เรียกชื่อระบบนี้มีตัวเดียวคือ

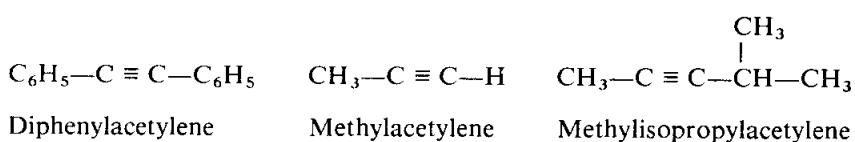


Acetylene

2. ระบบชื่อนุพันธ์

เรียกชื่อเป็นอนุพันธ์ของอะเซทิลีน การเรียกชื่อระบบนี้จึงเรียกว่าระบบอะเซทิลีน (acetylene system) โดยถือว่าไฮโดรเจนของอะเซทิลีนถูกแทนที่ด้วยหมู่ยัลคิล ดังนั้นจึงเรียกชื่อเป็น alkylacetylene

ตัวอย่าง

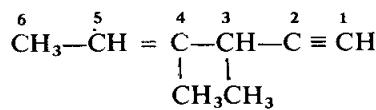


3. ระบบ IUPAC การเรียกชื่ออัลไคน์ตามระบบ IUPAC มีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

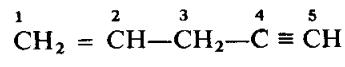
1. เลือกไฮโดรคาร์บอนที่ยาวที่สุดที่มีพันธะสาม $\text{C}\equiv\text{C}$ อยู่ด้วยเป็นโซ่หลัก
2. อ่านชื่อหลักเหมือนพากอัลเคนที่มีจำนวนการ์บอนเท่ากันในโซ่หลักนั้น แต่เปลี่ยนคำลงท้าย -ane ของอัลเคนเป็น -yne ของอัลไคน์
3. กำหนดตำแหน่งการ์บอนในโซ่หลักโดยให้การ์บอนของพันธะสามอยู่ปลายทางด้านตัวเลขตำแหน่งน้อย ๆ
4. ถ้ามีโซ่แขนงหรือหมู่อะตอนเกาะอยู่กับโซ่หลัก ในการกำหนดตำแหน่งให้ถือว่าพันธะสามสำคัญกว่า
5. ในกรณีที่โซ่หลักมีทั้งพันธะคู่และพันธะสาม ให้กำหนดตำแหน่งพันธะไม่อิ่มตัวเป็นตัวเลขน้อย ๆ แต่ถ้ามีตำแหน่งคู่แล้วปรากฏว่าตำแหน่งของพันธะคู่ และพันธะสามจากปลายโซ่หลักเท่ากัน ให้ถือว่าพันธะคู่สำคัญกว่าพันธะสาม
6. การอ่านชื่อโซ่หลักที่มีพันธะคู่และพันธะสามให้ใช้คำลงท้ายเป็น -eyne โดยจะต้องเปลี่ยนตัวเลขตำแหน่งของพันธะคู่ พันธะสามหรือโซ่แขนงกำกับไว้ด้วย

ตัวอย่าง





3, 4 - Dimethyl - 4 - hexen-1-yne

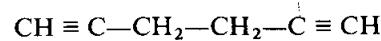


1 - Penten - 4-yne

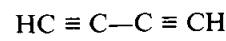
(ไม่ใช่ 4 - Penten - 1 - yne)

7. อัลไคน์พวกที่มีพันธะสามมากกว่า 1 พันธะ ให้ใช้คำว่า di, tri, tetra ฯลฯ !!แสดงจำนวนพันธะสามในอัลไคน์นั้น ๆ เช่น ถ้ามีพันธะสามอยู่ 2 พันธะเรียกเป็น alkadiyne ถ้ามี 3 พันธะ เรียกเป็น alkatriyne

ตัวอย่าง

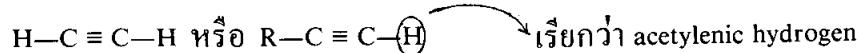


1, 5 - Hexadiyne



1, 3 - Butadiyne

8. อะเซทิลีนหรือพวกอัลไคน์ที่มีสูตรโครงสร้างเป็น $\text{R}-\text{C} \equiv \text{C}-\text{H}$ ซึ่งเหมือนกับว่าอะเซทิลีนที่ไฮโดรเจน 1 อะตอมถูกแทนที่ด้วยหมู่อัลกิลหนึ่งหมู่ อัลไคน์ที่มีโครงสร้างเช่นนี้เรียกว่า terminal acetylene หรือ terminal alkyne ไฮโดรเจนที่เกาะอยู่กับคาร์บอนของพันธะสามเรียกว่า acetylenic hydrogen



Terminal acetylene

แอนิโอดอนที่เกิดขึ้นเมื่อมีการดึง acetylenic hydrogen ออกไปเรียกว่า alkynide ion หรือ acetylidyde ion หรือ alkynyl anion คือ $\text{R}-\text{C} \equiv \text{C}^-$

6.2 คุณสมบัติทางเคมีภาพของอัลไคน์

อัลไคน์เป็นสารประกอบชนิดไม่มีข้าว คุณสมบัติทางเคมีภาพของอัลไคน์จะคล้ายกับของอัลเคนและอัลกีนที่มีโครงสร้างเหมือนกัน อัลไคน์ไม่ละลายในน้ำแต่ละลายในตัวทำละลายอินทรีย์ชนิดไม่มีข้าว อัลไคน์ที่มีจำนวนคาร์บอนน้อย ๆ จะมีสถานะเป็นก๊าซซึ่งมีจุดเดือดสูงกว่าของอัลกีนที่มีจำนวนคาร์บอนเท่ากัน พวก terminal alkyne จะมีจุดเดือดต่ำกว่าอัลไคน์ที่เป็นไฮโซเมอร์ ดูจากตารางที่ 6.1 ซึ่งแสดงคุณสมบัติทางเคมีภาพของอัลไคน์บางตัว จะเห็นได้ว่าก้าจุดเดือดขึ้นอยู่กับนำหนักโมเลกุลของอัลไคน์ เช่นกัน

ตารางที่ 6.1
ค่าคงตัวภายในของอัลไคน์บานตัว

ชื่ออัลไคน์	สูตรโครงสร้าง	จุดหลอมเหลว	จุดเดือด	ความหนาแน่น
		°C	°C	ที่ 20° กรัม/ซม. ³
Ethyne	H—C ≡ C—H	-82 ^{1*}	-84 ^{2*}	0.618
(acetylene)				
Propyne	CH ₃ —C ≡ C—H	-103	-23	0.617
1 - Butyne	CH ₃ —CH ₂ —C ≡ CH	-122	8	0.668
2 - Butyne	CH ₃ —C ≡ C—CH ₃	-32	27	0.694
1 - Pentyne	CH ₃ —CH ₂ —CH ₂ —C ≡ CH	-90	39	0.695
2 - Pentyne	CH ₃ —CH ₂ —C ≡ C—CH ₃	-101	56	0.713
1 - Hexyne	CH ₃ (CH ₂) ₃ —C ≡ CH	-132	71	0.720
2 - Hexyne	CH ₃ (CH ₂) ₂ —C ≡ C—CH ₃	-88	84	0.731
3 - Hexyne	CH ₃ —CH ₂ —C ≡ C—CH ₂ —CH ₃	-105	81	0.726
1 - Heptyne	CH ₃ (CH ₂) ₄ —C ≡ CH	-81	100	0.733
1 - Octyne	CH ₃ (CH ₂) ₅ —C ≡ CH	-80	125	0.748
1 - Nonyne	CH ₃ (CH ₂) ₆ —C ≡ CH	-65	161	0.763
1 - Decyne	CH ₃ (CH ₂) ₇ —C ≡ CH	-44	174	0.770

1* ลดความดัน 2* อุณหภูมิที่เกิดการระเหิด (sublimation temperature)

6.3 การเตรียมอัลไคน์

1. การเตรียมอะเซทีลีน

1.1 อะเซทีลีนเตรียมได้จากปฏิกิริยาระหว่างแคลเซียมคาร์ไบด์ (calcium carbide)

กับน้ำ

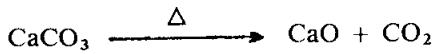


การ์ไบค์ไออ่อน (carbide ion) ของแคลเซียมคาร์ไบด์เป็นไดการ์แบนไไออ่อน (dicarbaniion) ซึ่งสามารถถูกประตอนจากน้ำ

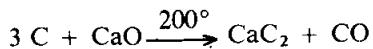
Calcium carbide $\text{Ca}^{+2} \text{:C} \equiv \text{C} :^-$



แคลเซียมคาร์ไบด์เตรียมได้จาก

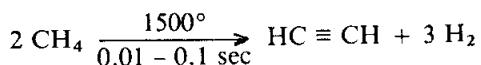


Lime stone



Coke

1.2 ในอุตสาหกรรม อะเซทิลีนเตรียมจากมีธอนซึ่งได้จากการกําจัดธรณชาติ โดยวิธี การให้ความร้อนสูง ๆ ในระยะเวลาที่สั้นมาก ๆ (ประมาณ 0.01-0.1 วินาที)

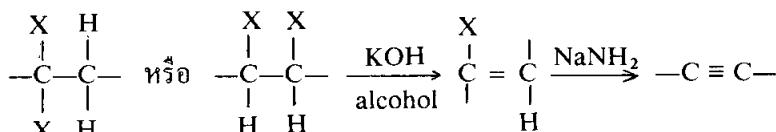


อะเซทิลีนมีสถานะเป็นกําช สามารถละลายได้ในอะซิโตน การบรรจุอะเซทิลีน ในถังกําชจึงต้องใส่อะซิโตนลงไว้ กําชอะเซทิลีนสามารถละลายได้ในน้ำที่อุณหภูมิ 25° และความดัน 1 บรรยากาศ ความเข้มข้นของอะเซทิลีนในน้ำเป็น 0.05 โมลาร์ (0.13 gr/m^3) อะเซทิลีนละลายในน้ำ 100 cm^3)

อะเซทิลีนเป็นสารตัวสำคัญที่ใช้เป็นสารตั้งต้นในการสังเคราะห์สารประกอบอินทรีย์ต่าง ๆ เช่น ใช้เตรียมอัลกีนและไดอีนตัวที่ใช้สังเคราะห์โพลิเมอร์ต่าง ๆ เช่น พลาสติก ยางเทียม ฯลฯ

2. การเตรียมอัลกีนจากปฏิกิริยาการขัดออก (Elimination reaction)

2.1 ปฏิกิริยาการขัดไฮโดรเจนไฮโลเจนไดไฮด์ (Dehydrohalogenation of dihalides) เป็นปฏิกิริยาการขัดไฮโดรเจนไฮโลเจน 2 อะตอมออกจากไดไฮโลเจนไดไฮด์ geminal dihalide ซึ่งมีไฮโลเจน 2 อะตอมเกาะอยู่ที่คําร์บอนตัวเดียวกัน หรือชนิด vicinal dihalide ซึ่งมีไฮโลเจน 2 อะตอมเกาะอยู่ที่คําร์บอนที่อยู่ติดกัน



Geminal
dihalide

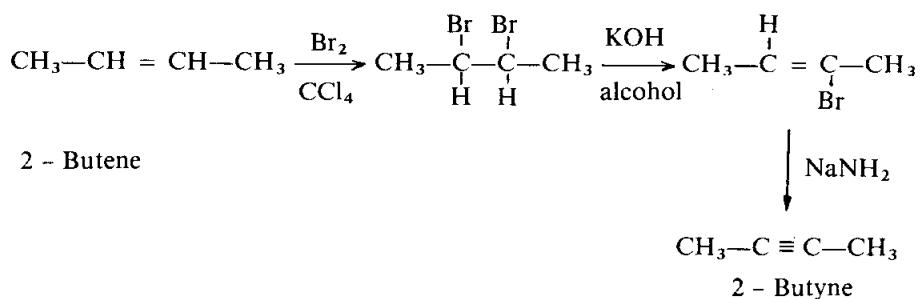
Vicinal
dihalide

Vinyl halide

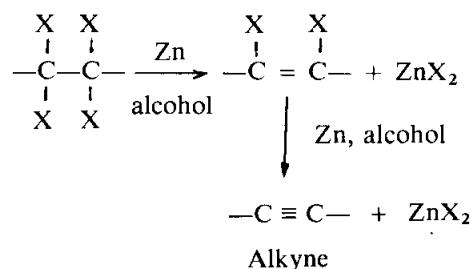
Alkyne

ปฏิกริยาในขั้นแรกใช้สารละลายไปเดสเซนต์ไฮดรอกไซด์ในแอลกอฮอล์ จะขัด "ไฮโดรเจนเอไอล์ด" ออกไป 1 โนมเลกุลได้โครงสร้างเป็นไวนีลเอไอล์ดซึ่งไม่ค่อยว่องไวต่อปฏิกริยา เมื่อเทียบกับอัลคลอยด์ การที่จะดึง HX ออกจากไวนีลเอไอล์ดจะต้องใช้เบสที่แก่ เช่น โซดาไนด์ (sodamide), NaNH_2

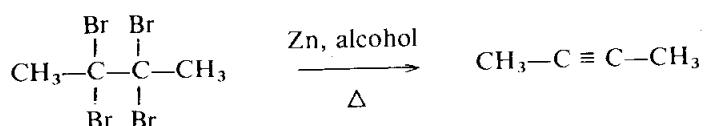
ตัวอย่าง



2.2 ปฏิกริยาการขัดเอโลเจนจากเตตระเอไอล์ด (Dehalogenation of tetrahalides) เป็นปฏิกริยาการขัดเอโลเจนออกจากเตตระเอไอล์ดซึ่งเป็นไฮโดรคาร์บอนที่มีเอโลเจนอยู่ในโนมเลกุลจำนวน 4 อะตอม โดยใช้โลหะสังกะสีในแอลกอฮอล์ทำปฏิกริยากับเตตระเอไอล์ด จะมีการขัดเอโลเจนออกไป 2 โนมเลกุล



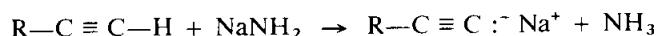
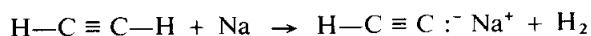
ตัวอย่าง



2, 2, 3, 3 - Tetrabromobutane

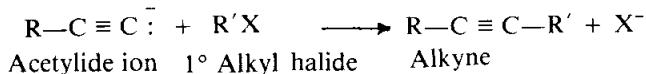
2 - Butyne

3. เทคนิคปฏิกริยาการแทนที่ (Substitution reaction) พาก terminal alkyne ทำปฏิกริยา กับโซเดียมหรือโซดาไนด์ จะได้โซเดียมอะเซทไรด์ (sodium acetylide)



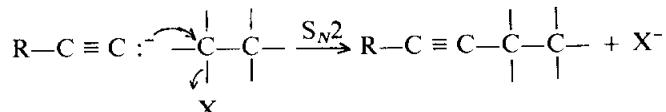
Terminal alkyne Sodamide Sodium acetylide

เมื่อโซเดียมอะเซทไรด์ทำปฏิกริยา กับ อัลกิลไฮด์ อะเซทไรด์ไอออน ซึ่งเป็น นิวคลีโอไฟล์ที่ดีจะเข้าไปแทนที่ไฮโลเจนของ อัลกิลไฮด์ ซึ่งเป็นปฏิกริยาการแทนที่แบบ S_N2 (ดูรายละเอียด S_N2 จากหัวข้อที่ 8.6 ข้อที่ 4.1)



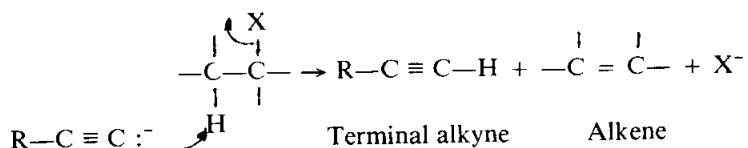
อัลไนท์ที่เกิดขึ้นใหม่นี้จะมีน้ำหนักโมเลกุลสูงขึ้น สำหรับ อัลกิลไฮด์ที่ใช้จะต้อง ใช้ 1° อัลกิลไฮด์ จึงจะได้ผลดี

ปฏิกริยาการแทนที่ที่เกิดขึ้นมีกลไกแบบ S_N2 ดังนี้

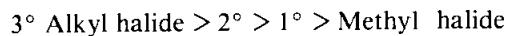


Alkyl halide

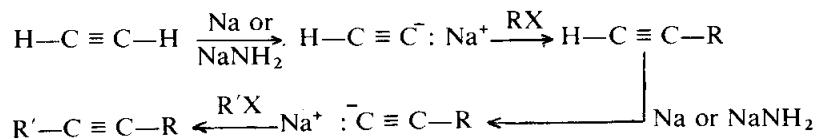
เนื่องด้วยอะเซทไรด์ไอออน เป็นเบสแก่ ดังนั้นจึงสามารถกัดปฏิกริยาขัดออกได้ โดยที่เบสนี้จะดึงโปรตอนที่ β - คาร์บอน ซึ่งกลไกของปฏิกริยาที่เกิดขึ้นเป็นแบบ $E2$



ในปฏิกริยาการขัดออกของพวกลอัลกิเล่อล์ด์ เมื่อลำดับความว่องไวของอัลกิล เอไอล์ด์ในการเกิดปฏิกริยาจากมากไปหาน้อย จะเป็นดังนี้



ในเมื่ออะเซทิลไอล์ด์ไอกอนสามารถทำให้เกิดปฏิกริยาขัดออกได้ เช่นนี้ จะนั้นถ้าต้องการให้ปฏิกริยาการแทนที่ได้ผลดีจึงควรเลือกใช้ 1° อัลกิลเอไอล์ด์หรือเมธิลเอไอล์ด์ ตัวอย่าง



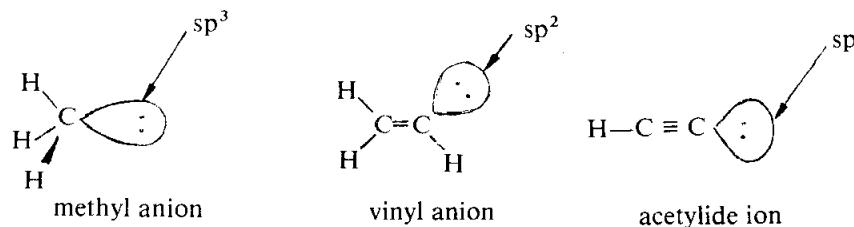
RX และ $\text{R}'\text{X}$ เป็น 1° อัลกิลเอไอล์ด์หรือเมธิลเอไอล์ด์

6.4 ความเป็นกรดของอัลไคน์ (Acidity of Alkyne)

ไฮโดรเจนของ terminal alkyne มีความเป็นกรด อะเซทิลีน $\text{pK}_a \approx 25$ ซึ่งมีความเป็นกรดน้อยกว่า H_2O ($\text{pK}_a 15.7$) หรือแอลกอฮอล์ ($\text{pK}_a 16 - 19$) แต่ถ้าหากเปรียบเทียบกับความเป็นกรดมากกว่าแอมโมเนีย ($\text{pK}_a 35$) ดังนั้นเอโนไมด์ไอกอน (amide ion) ในแอมโมเนียเหลว กับอัลไคน์ จะเกิดการ์เบนไอกอนคืออะเซทิลไอล์ด์ไอกอนได้

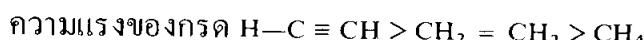
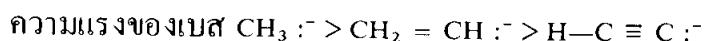


พวกลอัลกีน เช่น เอธิลีน ($\text{pK}_a 44$) และพวกลอัลเกน เช่น มีธิ(en) ($\text{pK}_a 50$) แทบจะไม่เกิดปฏิกริยานี้ได้ จากค่า pK_a นี้สามารถเปลี่ยนเส้นทางภาพของการ์เบนไอกอนทั้งสามนี้ได้คือ ระหว่าง $\text{R}-\text{C}\equiv\text{C}^-$, $\text{CH}_2 = \text{CH}^-$, CH_3^- จะเป็นดังนี้ $\text{R}-\text{C}\equiv\text{C}^- > \text{CH}_2 = \text{CH}^- > \text{CH}_3^-$ ซึ่งความแตกต่างของเส้นทางภาพของชินายโดยอาศัยการพิจารณาลักษณะของออร์บิคอลที่มีอิเล็กตรอนคู่โดดเดี่ยวอยู่



จะเห็นได้ว่าเมธิลแอนไอโอนมีอิเล็กตรอนคู่โดดเดี่ยวใน sp^3 – ออร์บิตอล ($\frac{1}{4}$ s และ $\frac{3}{4}$ p) ไวนิลแอนไอโอนมีอิเล็กตรอนคู่โดดเดี่ยวใน sp^2 – ออร์บิตอล ($\frac{1}{3}$ s และ $\frac{2}{3}$ p) ส่วนอะเซทไรด์ไอโอนมีอิเล็กตรอนคู่โดดเดี่ยวอยู่ใน sp – ออร์บิตอล ($\frac{1}{2}$ s และ $\frac{1}{2}$ p)

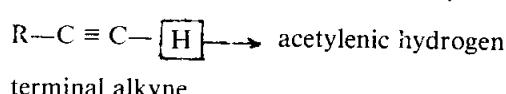
อิเล็กตรอนใน s – ออร์บิตอลจะอยู่ใกล้ชิดมากกว่า p – ออร์บิตอล s – อิเล็กตรอนจะมีพลังงานต่ำกว่า p – อิเล็กตรอนและเสถียรกว่า p – อิเล็กตรอน ดังนั้นในไฮบริดออร์บิตอลที่มีอิเล็กตรอนคู่โดดเดี่ยวอยู่นั้นถ้ายังมี s – ออร์บิตอลอยู่มากจะทำให้อิเล็กตรอนคู่นั้นมีความเป็นเบสน้อย (ไม่อยากรับประตอน) เมื่อเปรียบเทียบความแรงของเบสและของกรดจะเป็นดังนี้



ดังนั้น terminal alkyne จึงสามารถเกิดปฏิกิริยาที่แสดงความเป็นกรดได้หลายปฏิกิริยา

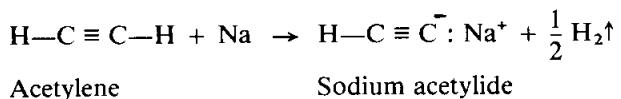
6.5 ปฏิกิริยาของอัลไคน์

1. ปฏิกิริยาแสดงความเป็นกรดของ Terminal alkyne

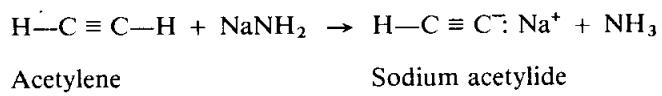


อะเซทิลีนิกไฮดรอยด์เจนของ terminal alkyne มีความเป็นกรดมากกว่าไฮดรอยด์เจนของอัลเคนและของอัลคีน

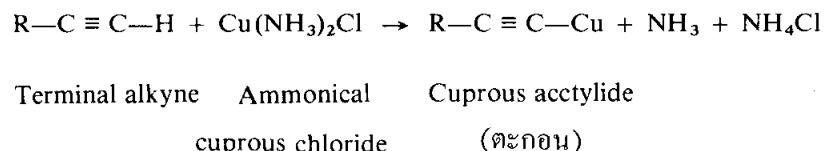
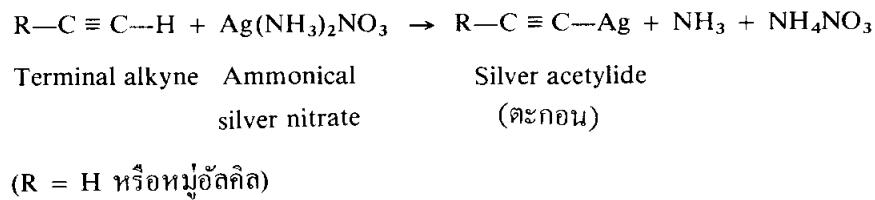
1.1 พวก terminal alkyne สามารถทำปฏิกิริยากับโลหะโซเดียมเกิดกําชไฮดรอยด์เจนและโซเดียมอะเซทไรด์ซึ่งเป็นเกลือ เช่น



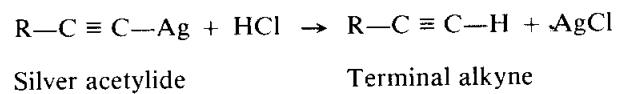
1.2 พวณ terminal alkyne ทำปฏิกิริยากับโซดาไนต์ (หรือเรียกว่าโซเดียมอะไนต์, NaNH_2) เกิดโซเดียมอะเซทไรด์และแอมโนเนีย



1.3 พวณ terminal alkyne สามารถทำปฏิกิริยา กับโลหะหนัก (heavy metal) เกิดเป็นเกลือของโลหะหนักนั้น ดังสมการ

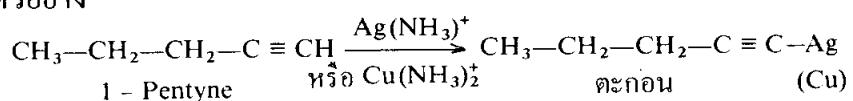


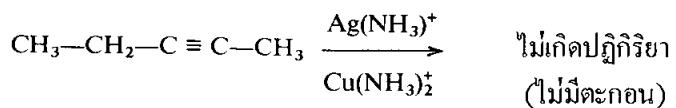
เกลือของโลหะหนักนี้จะตกตะกอนลงมา ซึ่งเกลือเหล่านี้เมื่ออุ่นในสภาพที่แห้งจะระเบิดง่าย ดังนั้นจึงต้องทำลายจะที่ยังเป็นกรดแร่ลงไปจะได้อัลไคน์กลับคืนมา เช่น



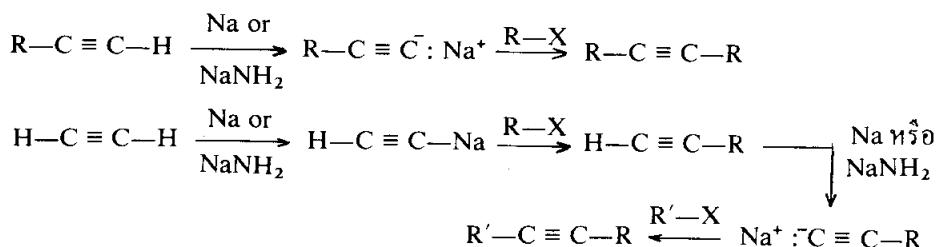
ปฏิกิริยานี้ใช้ในการทดสอบหาสูตรโครงสร้างของอัลไคน์นั้น ๆ ว่าเป็นชนิด terminal alkyne ซึ่งมีพันธะสาม $\text{C}\equiv\text{C}$ อุ่นปลายน้ำสุดของโซ่หลัก หรือเป็นชนิดมีพันธะสาม $\text{C}\equiv\text{C}$ อุ่กกลาง ๆ โซ่ไม่ได้อุ่นปลายน้ำ

ตัวอย่าง





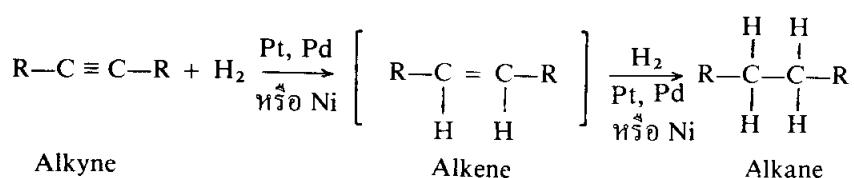
2. ปฏิกิริยาการแทนที่ของ terminal alkyne ได้ก่อลำวิมาแล้วในวิธีเตรียมอัลไคน์ในหัวข้อที่ 6.3 ข้อที่ 3 ซึ่งเป็นวิธีเตรียมอัลไคน์ที่มีน้ำหนักโมเลกุลสูงขึ้นจาก terminal alkyne โดยที่เกลือของ terminal alkyne ทำปฏิกิริยากับ 1° อัลกิลऐไอล์ จะเกิดปฏิกิริยาการแทนที่แบบ S_N2 เช่น



3. ปฏิกิริยาการเพิ่มท้าของอัลไคน์ ปฏิกิริยาการเพิ่มเข้าที่พันธะสาม $\text{C}\equiv\text{C}$ ของอัลไคน์ จะเกิดในลักษณะเดียวกับในปฏิกิริยาของอัลคีน

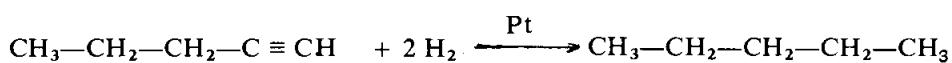
3.1 ปฏิกิริยาการเพิ่มไฮโดรเจน (Hydrogenation)

3.1.1 ปฏิกิริยาการเพิ่มไฮโดรเจนเข้าไปในอัลไคน์นี้ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเหมือนกับในอัลคีน คือโลหะแพลตินัม พาลาเดียม หรืออนิเกิต จะใช้ไฮโดรเจน 2 โมเลกุลเกิดอัลเคน ดังสมการ



ปฏิกิริยานี้เกิดแบบ syn - addition ซึ่งอธิบายได้เช่นเดียวกับปฏิกิริยาการเพิ่มไฮโดรเจนในอัลคีน โดยมีโลหะเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาดังได้ก่อลำวิมาแล้วในปฏิกิริยาของอัลคีนหัวข้อที่ 5.4 ข้อที่ 1.5

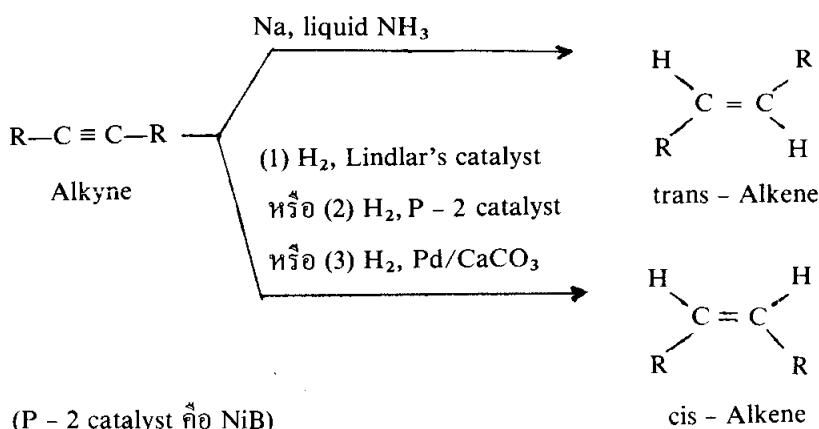
ตัวอย่าง



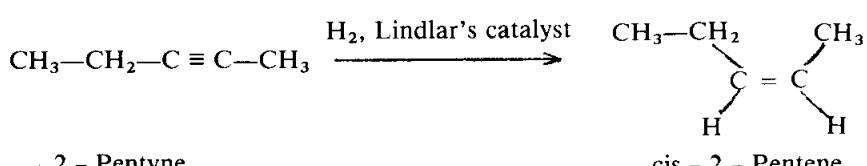
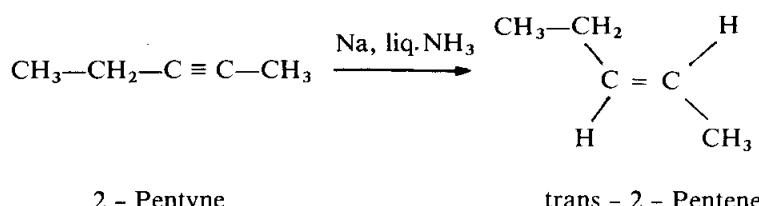
1 - Pentyne

Pentane

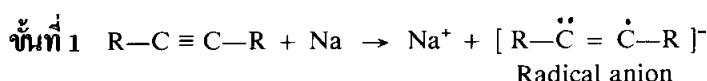
3.1.2 ปฏิกิริยาการเพิ่มไฮโดรเจนบนส่วนแก้อัลไคน์โดยเลือกใช้ตัวเร่งเขนพะและควบคุมภาวะที่ใช้ เพื่อให้ได้สเตอริโไอโซเมอร์ของอัลเคนตามต้องการดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อที่ 5.3 ข้อที่ 4

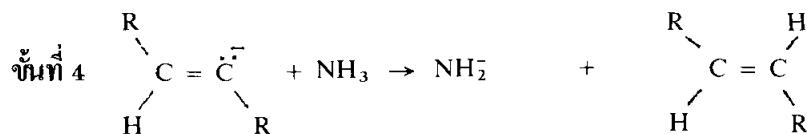
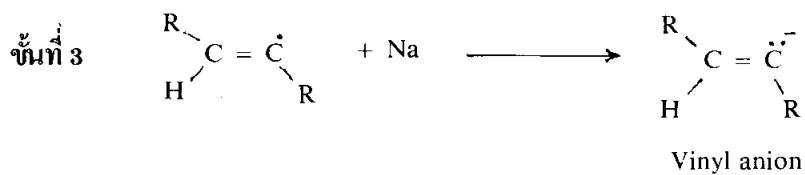
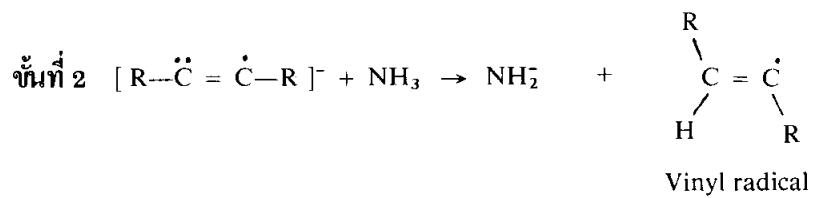


ตัวอย่าง



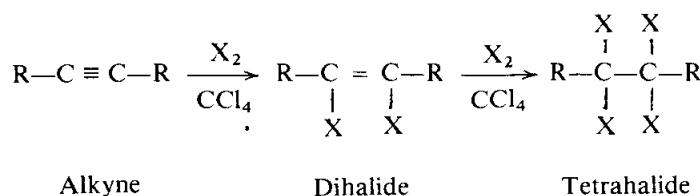
ในการที่ใช้โซเดียมในแอนโนมเนียเหลวแล้วเกิดทรานส์ไฮโซเมอร์ เกิดได้ดังนี้





ในขั้นที่ 3 อาจจะเกิดซิสได้ แต่จะเป็นทรงส์ได้ดีกว่า เพราะไม่มี steric strain (non-bonded interaction)

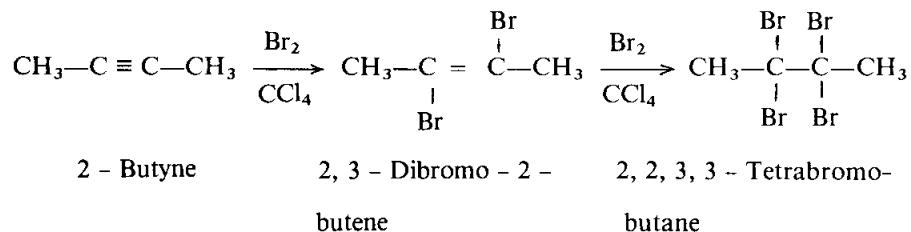
3.2 ปฏิกิริยาการเพิ่มไฮโลเจน (Halogenation) เป็นปฏิกิริยาการเพิ่มไฮโลเจนแก่อัลกีน์ จะได้ผลิตผลเป็นเตตระไฮเดรต กลไกปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นเหมือนกับอัลคินดังได้กล่าวแล้วในหัวข้อที่ 5.4 ข้อที่ 1.6 ต่างกันที่ว่ามีการเพิ่มไฮโลเจนเข้าไป 2 โนเมกุล ดังสมการ



X₂ กือ Cl₂, Br₂

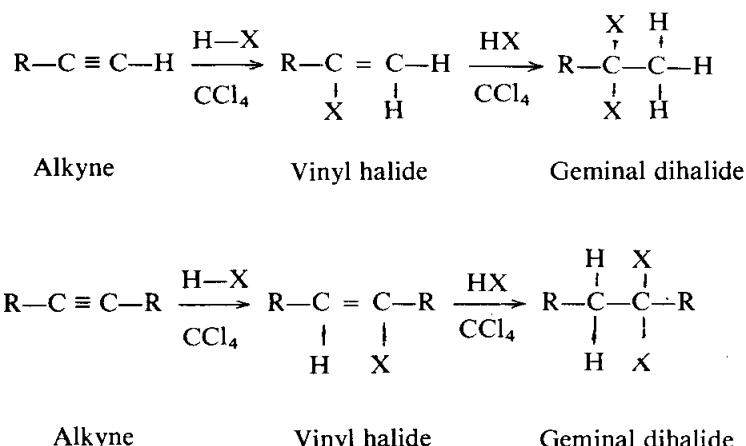
ในกรณีที่เป็นการเพิ่มโนร์มีนน์ ในขั้นที่เกิดไฮโลเจนไดไฮเดรตที่ได้จะเป็นทรงส์ไฮโลเจนเป็นส่วนใหญ่ เพราะปฏิกิริยาเกิดแบบ anti - addition โดยเกิดผ่านอินเตอร์มิเดียตกือโนร์โนเนียมไฮออน

ตัวอย่าง



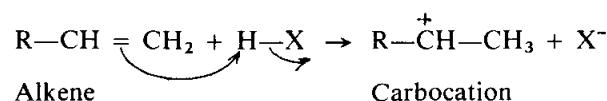
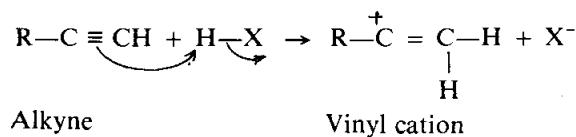
3.3 ปฏิกิริยาการเพิ่มไฮโดรเจนไฮโลเจด (Hydrohalogenation) เป็นปฏิกิริยาการเพิ่มไฮ-โดรเจนไฮโลเจดที่พันธะสาม $\text{C}\equiv\text{C}$ ของอัลไคน์ จะได้ผลิตผลเป็นไฮโลเจดชนิดที่เอโลเจนทั้งสองอะตอมอยู่ที่ carbon ตัวเดียวกัน (geminal dihalides) ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นเป็นชนิด electrophilic addition และปฏิกิริยาเป็นไปตามกฎของมาร์คอฟนิคوف เช่นเดียวกับปฏิกิริยาการเพิ่มไฮโดรเจนไฮโลเจดที่ได้กล่าวแล้วในหัวข้อที่ 5.4 ข้อที่ 1.1

ปฏิกิริยาเกิดขึ้น 2 ขั้น ดังสมการ

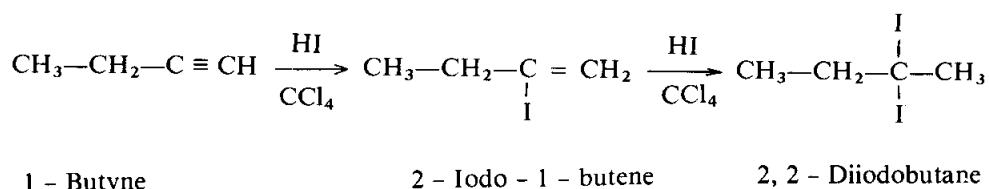


HX "ได้แก่" HCl , HBr , HI

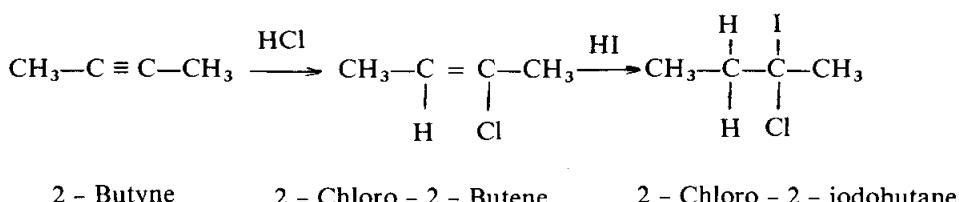
อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับอัลคีน อัลไคน์ไม่ค่อยว่องไวต่อปฏิกิริยาการเพิ่มไฮโลเจด ทั้งนี้เพราะในกลไกปฏิกิริยาขั้นแรกจะมีการเกิดไวนีลแคทไอออน (vinyl cation $-\overset{+}{\underset{|}{\text{C}}} = \overset{+}{\underset{|}{\text{C}}}-$) ซึ่งไม่ค่อยเสถียร สำหรับในอัลคีนนั้นในขั้นแรกเกิดผ่านการโโนแคม-ไอออน ($-\overset{+}{\underset{|}{\text{C}}}-\overset{+}{\underset{|}{\text{C}}}-$) ซึ่งเสถียรกว่าไวนีลแคทไอออน



ตัวอย่าง



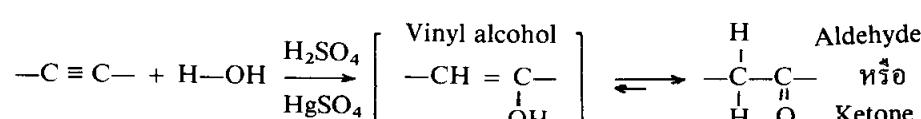
อาจจะใช้ไฮโดรเจนไฮโลด์ที่ไม่เหมือนกันในแต่ละขั้นได้
ตัวอย่าง



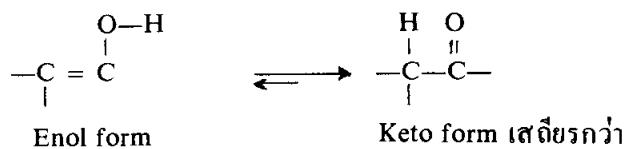
3.4 ปฏิกิริยาการเพิ่มน้ำ (Hydration) ปฏิกิริยาการเพิ่มน้ำของอัลไคน์จะต้องใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาที่แรงขึ้นคือใช้กรดซัลฟูริกและเมօคิวրิกซัลเฟต ซึ่งในอัลคีนใช้กรดซัลฟูริกอย่างเดียว

เป็นปฏิกิริยาเพิ่มน้ำเพียง 1 โมเลกุลเท่านั้น ได้พวกไวนีลแอลกอฮอล์ที่ไม่ค่อยเสถียร และโครงสร้างเป็นแบบ enol form ซึ่งเกิดทอโนเมօไรเซชัน (tautomerization ดูหัวข้อที่ 2.8) เป็น keto form ดังนั้นผลิตผลจะได้เป็นอัลดีไฮด์หรือคิโนน

สมการทั่วไปเป็นดังนี้

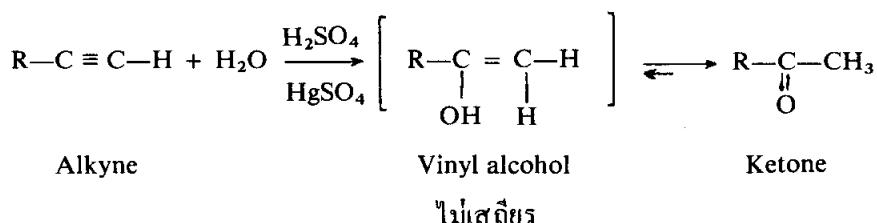


ไวนิลแอกออลล์ที่ได้จากปฏิกิริยาขันแรกนั้นไม่เสถียรจะเกิดทอร์โทเนอไรเซชัน โดยมีการย้ายที่ของประตอน H^+ จากหมู่ไฮดรอกซิล ($-OH$) ไปที่carbonของพันธะคู่ที่อยู่ถัดกันนั้น ซึ่งมักจะเกิดขึ้นเมื่อใช้กรดเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา

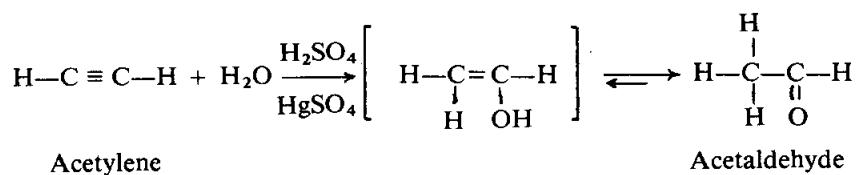


เรียกว่า keto – enol tautomerization

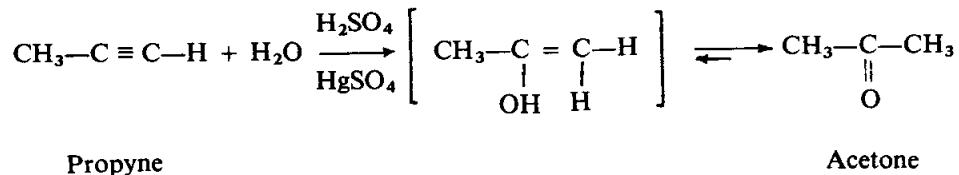
ปฏิกิริยาการเพิ่มน้ำในอัลไคน์เป็นปฏิกิริยา electrophilic addition และไปตามกฎของมาร์คอฟนิคอฟเช่นกัน



ถ้าเริ่มต้นจากอะเซทิลีนจะได้ผลิตผลเป็น acetaldehyde ซึ่งเป็นวิธีเตรียม acetaldehyde ในอุตสาหกรรม

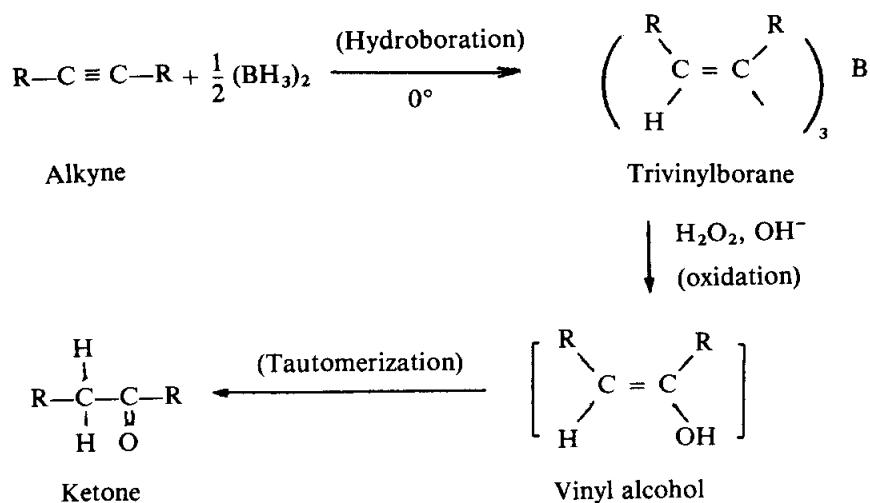


ถ้าใช้อัลไคน์ที่สูงกว่านี้คือ ที่มีcarbonบนตั้งแต่ 3 อะตอมขึ้นไป ผลิตผลที่ได้จะเป็นคีโตן ดังนั้นวิธีนี้จึงเป็นวิธีเตรียมคีโตนจากอัลไคน์ที่ได้ผลดี ตัวอย่าง

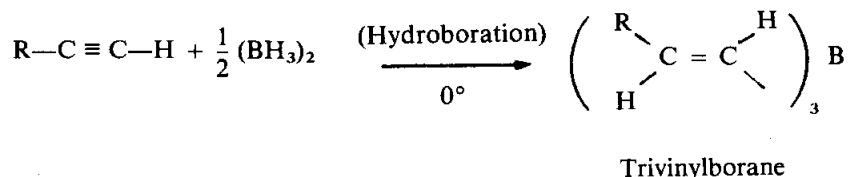


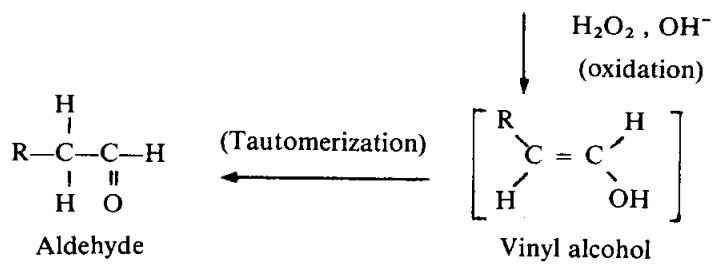
3.5 ปฏิกิริยา Hydroboration

3.5.1 อัลไคน์ทำปฏิกิริยากับไดบอรอน ($\text{BH}_3)_2$ ที่ 0° จะได้อัลคินีโลบอรอน (trialkenyl boron) หรือที่เรียกว่าไตรไวนีลบอราน (trivinylborane) ซึ่งเมื่อทำปฏิกิริยาต่อไปกับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ และสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์จะถูกออกชีไดส์ไดไวนีล-แอลกอฮอล์ซึ่งเกิดทอโภเมอไรเซชันได้เป็นอัลคีไฮด์หรือคิโนน เช่น เริ่มต้นจากอัลไคน์ที่ไม่ใช่ Terminal alkyne จะได้คิโนนดังสมการ

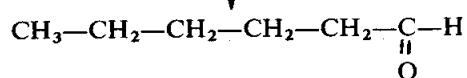
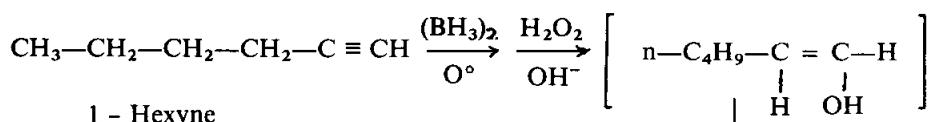
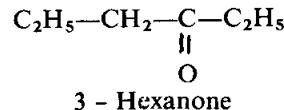
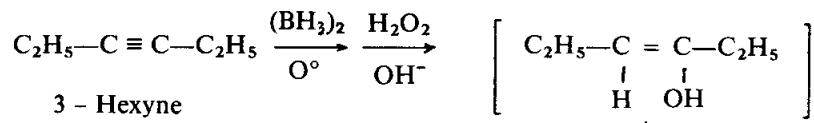


ถ้าเริ่มต้นจาก terminal alkyne จะได้อัลคีไฮด์ ดังสมการ





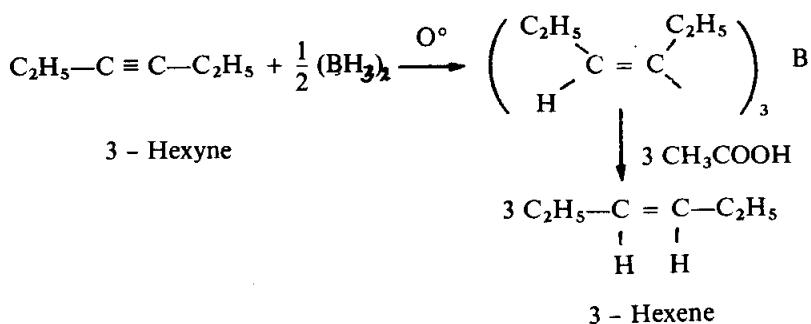
ปฏิกิริยาไฮโดรโนเรชันในขั้นแรกนั้นจะเป็น syn-addition และเป็น anti - Markovnikov addition ซึ่งเหมือนกับของอัลคีนดังกล่าวแล้วในหัวข้อที่ 5.4 ข้อที่ 1.13
ตัวอย่าง



ดังนั้น ปฏิกิริยานี้จึงเป็นวิธีเตรียมอัลเดไฮด์และค์โตนจากอัลไคน์

3.5.2 ถ้าใช้อัลไคน์ทำปฏิกิริยากับไฮบอร์เจนจะได้ไฮดราโนเรน ซึ่งถ้าทำปฏิกิริยาต่อไปกับกรดคาร์บอนิกซิลิก จะเกิดปฏิกิริยาการแทนที่โดยอนด้วยไฮดรอเจนของกรดนั้นได้อัลคิน

ตัวอย่าง

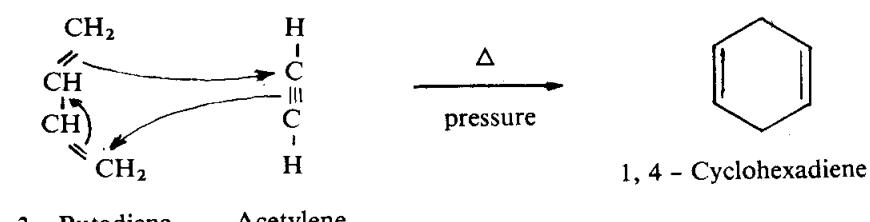


ดังนั้นปฏิกิริยานี้จึงเป็นวิธีเตรียมอัลกีนจากอัลไคน์ได้

3.6 ปฏิกิริยาเดลส์-อัลเดอร์ (Diels - Alder reaction) เป็นปฏิกิริยาระหว่างไดอีนและไดอีโน่ไฟล์ เรียกว่า cycloaddition reaction และเกิดปฏิกิริยาแบบ 1, 4 - addition ปฏิกิริยาเดลส์-อัลเดอร์ได้ก่อส่วนมากแล้วในหัวข้อที่ 5.7 ข้อที่ 4 และหัวข้อที่ 4.8.2 ข้อที่ 4.1

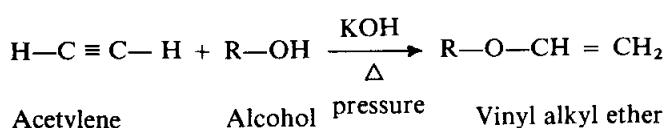
ในที่นี้อัลไคน์ทำหน้าที่เป็นไดอีโน่ไฟล์

ตัวอย่าง



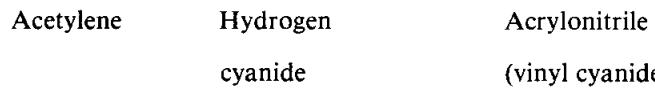
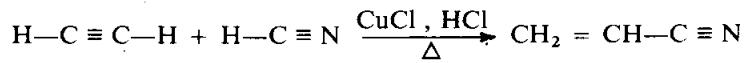
3.7 ปฏิกิริยาการเพิ่มแอลกอฮอล์เข้าในโนนากุล อัลไคน์ทำปฏิกิริยากับแอลกอฮอล์โดยมีเบสเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาที่อุณหภูมิและความดันสูงจะได้พวกอีเซอร์

ตัวอย่าง



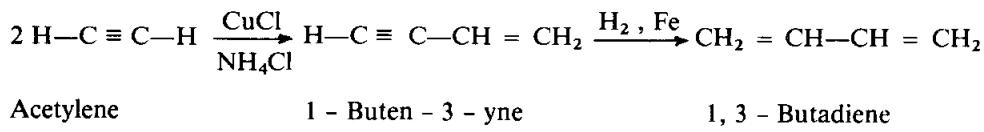
ไวนีลอีเชอร์ที่เกิดขึ้นนี้ว่องไวต่อปฏิกิริยาการเกิดโพลีเมอร์เป็นอย่างมาก

3.8 ปฏิกิริยาการเพิ่มไฮโดรเจนไฮยาไนด์ อัลไคน์ทำปฏิกิริยากับไฮโดรเจนไฮยาไนด์ โดยมีไฮโดรเจนคลอไรด์และคิวปรัศคลอไรด์อยู่ด้วยจะได้พวกไวนีลไฮยาไนด์ ตัวอย่าง



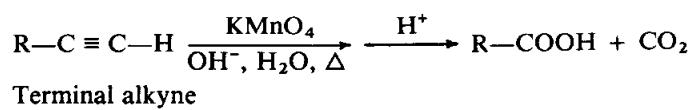
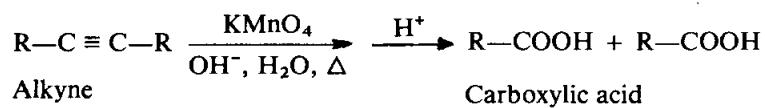
acrylonitrile นี้ใช้ในการเตรียม orlon ดังกล่าวแล้วในหัวข้อที่ 5.4 ข้อที่ 1.9

3.9 ปฏิกิริยาการรวมตัวเป็นสองเท่าของอะเซทีลีน (Dimerization of acetylene) เมื่อผ่าน ก๊าซอะเซทีลีนลงไปในสารละลายของคิวปรัศคลอไรด์และแอมโมเนียมคลอไรด์จะได้ ไวนีลอะเซทีลีน ซึ่งเลือกใช้ตัวเร่งที่เหมาะสมในการเพิ่มไฮโดรเจนเข้าไปในไนโตรเจนจะได้ 1, 3 – butadiene ดูหัวข้อที่ 5.6 ข้อที่ 3



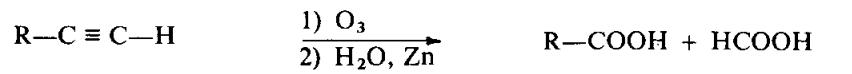
4. ปฏิกิริยาการแตกหัก (Cleavage reaction)

4.1 อัลไคน์ทำปฏิกิริยากับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์และเกิดการแตกหักพันธะ $\text{C}\equiv\text{C}$ ได้กรดคาร์บอนิกส์และไนโตรเจน จึงได้กรดคาร์บอนิก 1 ไนโตรเจนและกรดคาร์บอนิก 2 ไนโตรเจน



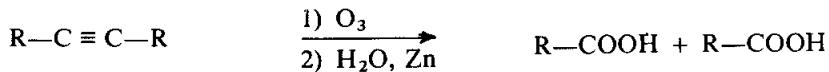
จะเห็นได้ว่าเกิดปฏิกิริยาได้เช่นเดียวกับอัลคีนเพียงแต่ผลิตผลที่ได้อาจจะต่างกัน (ดูหัวข้อที่ 5.4 ข้อที่ 3.2)

4.2 อัลไคน์สามารถเกิดปฏิกิริยาแตกหักด้วยออกซิเจน (ozonolysis) ได้เช่นเดียวกับ อัลคีน (ดูหัวข้อที่ 5.4 ข้อที่ 3.1) โดยที่จะมีการแตกหักที่พันธะสาม $C \equiv C$ ได้กรดคาร์บอโคชีลิก 2 โนมเลกุล ซึ่งถ้าเป็น terminal alkyne จะได้กรดคาร์บอโคชีลิก 1 โนมเลกุลและกรดฟอร์มิก (formic acid) 1 โนมเลกุล ดังสมการ



Terminal alkyne

Carboxylic acid Formic acid



Alkyne

Carboxylic acid

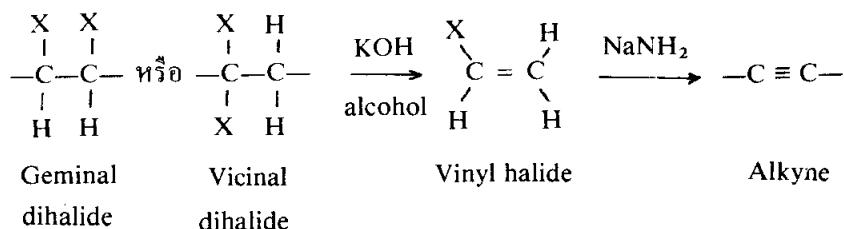
เมื่อเปรียบเทียบผลิตผลที่ได้ระหว่างปฏิกิริยาของอัลไคน์และอัลคีนจะเห็นได้ว่า แตกต่างกัน ปฏิกิริยานี้อัลคีนจะได้ผลิตผลเป็นอัลเดไฮด์หรือคีโตน แต่อัลไคน์จะได้กรดคาร์บอโคชีลิก

สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ

1. อัลไคน์เป็นไฮโดรคาร์บอนที่มีพันธะสาม $C \equiv C$ อยู่ในโมเลกุล หมู่ฟังก์ชันลักษณะของอัลไคน์คือ $-C \equiv C-$ ถ้ามีพันธะสาม $C \equiv C$ หนึ่งแห่งจะมีสูตรทั่วไป C_nH_{2n-2} คาร์บอนของพันธะสาม $C \equiv C$ เป็น sp - ไฮบริดซ์คาร์บอนอะตอม
2. การเรียกชื่ออัลไคน์มี 3 ระบบ (ดูหัวข้อที่ 6.1)
 1. ระบบชื่อสามัญ เรียกอัลไคน์ตัวเดียวเท่านั้นคือ acetylene
 2. ระบบชื่อนุพันธ์ เรียกเป็น alkylacetylene ก็อเรียกอนุพันธ์ของอะเซทิลีน
 3. ระบบ IUPAC ชื่อหลักเรียกเหมือนอัลเคนที่มีจำนวนการ์บอนเท่ากัน แต่เปลี่ยนคำลงท้ายจาก -ane เป็น -yne
4. Terminal alkyne เป็นอัลไคน์ที่สูตรโครงสร้างนั้นมีพันธะสาม $C \equiv C$ อยู่ปลายโซ่อัลกีนที่มีสูตรโครงสร้าง $R-C \equiv C-H$ หรือ $H-C \equiv C-H$ พวก terminal alkyne นี้อาจจะเรียกว่า terminal acetylene ก็ได้
 $R-C \equiv C^-$: เรียกว่า alkynide ion หรือ acetylidy ion หรือ alkynyl anion
5. คุณสมบัติทางกายภาพของอัลไคน์จะคล้ายกับของอัลเคนและอัลกีนที่มีโครงสร้างเหมือนกัน อัลไคน์ไม่ละลายในน้ำแต่ละลายในตัวทำละลายอินทรีย์ชนิดไม่มีข้าว อัลไคน์ที่มีจำนวนการ์บอนต่ำ ๆ จะมีสถานะเป็นก๊าซ พวก terminal alkyne จะมีจุดเดือดต่ำกว่าอัลไคน์ที่เป็นไฮโซเมอร์ ค่าจุดเดือดของอัลไคน์เพิ่มขึ้นเมื่อน้ำหนักโมเลกุลเพิ่มขึ้น
6. อะเซทิลีนมีสถานะเป็นก๊าซ ละลายได้ในอะซิโตน ละลายได้ในน้ำ ใช้เป็นตัวตั้งต้นในการสังเคราะห์สารประกอบอินทรีย์ต่าง ๆ การเตรียมอะเซทิลีนมี 2 วิธีคือ
 1. $CaC_2 + H_2O \rightarrow HC \equiv CH + Ca(OH)_2$
 2. เตรียมในอุตสาหกรรม $2 CH_4 \xrightarrow[0.01 - 0.1 \text{ sec}]{1500^\circ} H-C \equiv C-H + 3 H_2$
7. การเตรียมอัลไคน์อื่น ๆ

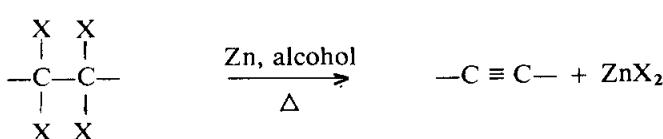
1. จากปฏิกิริยาการขัดออก (Elimination reaction)

1.1 ขัดไฮโดรเจนไฮไดเด่จากไฮไซด์ (ดูหัวข้อที่ 6.3 ข้อที่ 2.1)

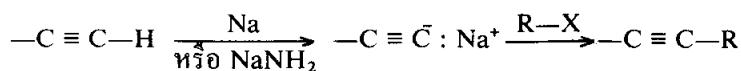


ในขั้นที่ 2 จะต้องใช้เบนซ์เรangพาระการขัดไฮโดรเจนไฮไดด์จากไฮไซด์

1.2 ขัดไฮโลเจนจากเตตราไฮไซด์ (ดูหัวข้อที่ 6.3 ข้อที่ 2.2)



2. จากปฏิกิริยาของโซเดียมอะเซทไฮไดด์กับอัลคิลไฮไซด์ โดยที่โซเดียมอะเซทไฮไดด์เตรียมจากปฏิกิริยาของ terminal alkyne กับโซเดียมหรือโซดาไนด์ ปฏิกิริยาได้อัลไคน์ที่ไม่เลกุณน้ำดีใหญ่ขึ้น



Terminal alkyne

Alkyne

อัลคิลไฮไซด์ที่ใช้ต้องเป็น 1° อัลคิลไฮไซด์เท่านั้น ปฏิกิริยาเป็นแบบ S_N2

ไม่ควรใช้ 2° หรือ 3° อัลคิลไฮไซด์ เพราะอะเซทไฮไดด์ไอออนเป็นเบสแก่สามารถทำให้เกิดปฏิกิริยาขัดไฮโดรเจนไฮไซด์ออกจากอัลคิลไฮไซด์แบบ E2 ได้ (ดูหัวข้อที่ 6.3 ข้อที่ 3)

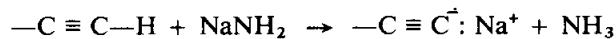
8. ไฮโดรเจนของ terminal alkyne มีความเป็นกรด เมื่อเปลี่ยนเที่ยวกับอัลเคนและอัลคินจะเป็นดังนี้

ความแรงของกรด $-C \equiv C-H > -C=C-H > -C-C-H$ ดูรายละเอียดในหัวข้อที่ 6.4

9. ปฏิกิริยาของอัลไคน์

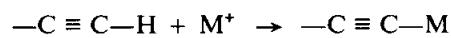
1. ปฏิกิริยาแสดงความเป็นกรดของ terminal alkyne

1.1 ทำปฏิกิริยากับโลหะอัลคาไล (alkali metal) (ดูหัวข้อที่ 1.1-1.2)



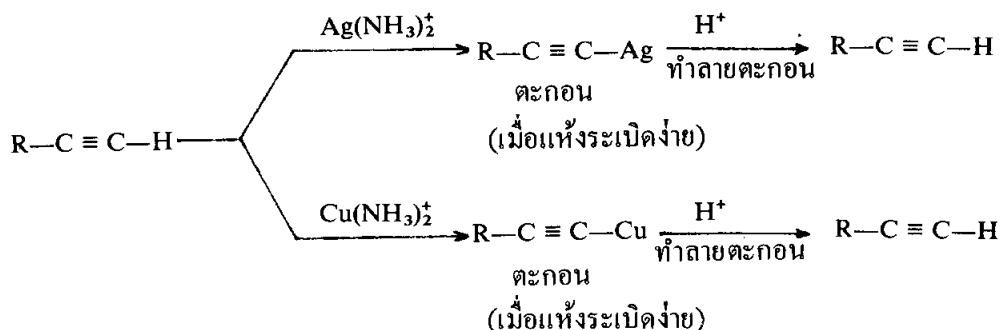
Sodamide Sodium acetylide

1.2 ทำปฏิกิริยากับโลหะหนัก (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อ 1.3)



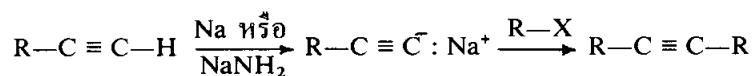
M^+ ได้แก่ Ag^+ จาก $\text{Ag}(\text{NH}_3)_2\text{NO}_3$

Cu^+ จาก $\text{Cu}(\text{NH}_3)_2\text{NO}_3$



ปฏิกิริยานี้ใช้ทดสอบได้ว่าอัลไคน์นั้นเป็น terminal alkyne หรือไม่

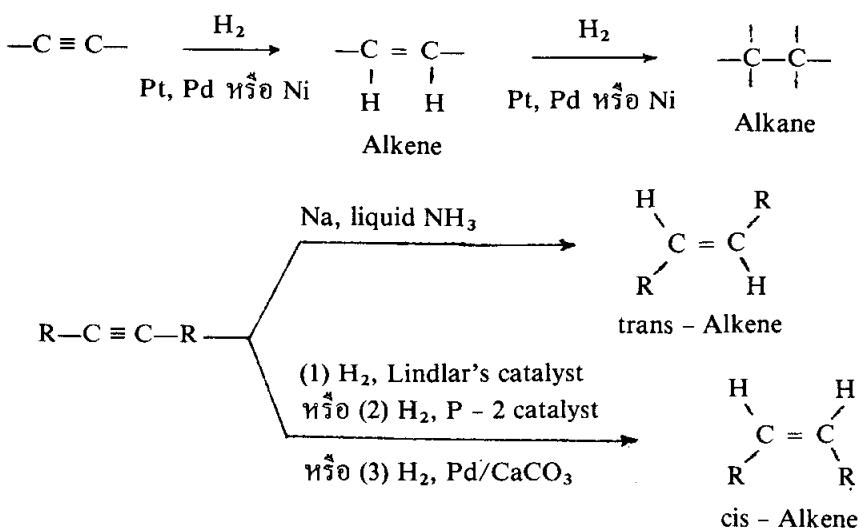
2. ปฏิกิริยาการแทนที่ของ terminal alkyne โดยที่เกลือของ terminal alkyne ทำปฏิกิริยากับ 1° อัลคิลไฮเดรตจะเกิดปฏิกิริยาการแทนที่แบบ $\text{S}_{\text{N}}2$ ได้อัลไคน์ที่มีขั้นตอนไม่เลกุลใหญ่ขึ้น



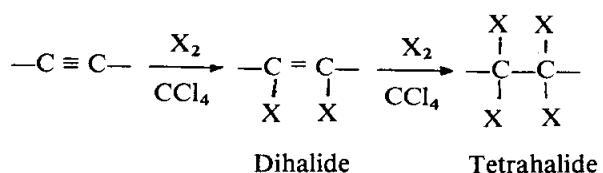
3. ปฏิกิริยาการเพิ่มเข้า

3.1 การเพิ่มไฮโดรเจน (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อที่ 3.1)

จะได้ผลิตผลอย่างไรขึ้นอยู่กับชนิดของตัวเร่งปฏิกิริยา



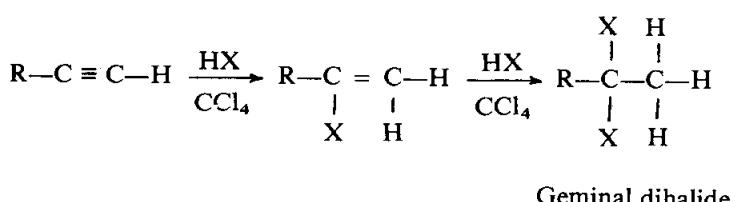
3.2 การเพิ่มไฮโลเจน (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อที่ 3.2)



X_2 ได้แก่ Cl_2, Br_2

ปฏิกิริยาส่วนใหญ่เป็น anti-addition

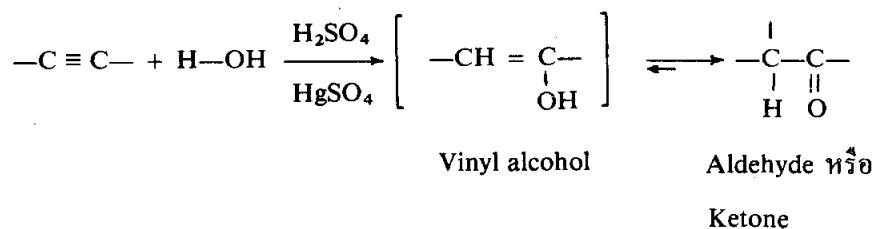
3.3 การเพิ่มไฮโดรเจนไฮลิด (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อที่ 3.3)



HX ได้แก่ $\text{HCl}, \text{HBr}, \text{HI}$

เป็น Markovnikov addition

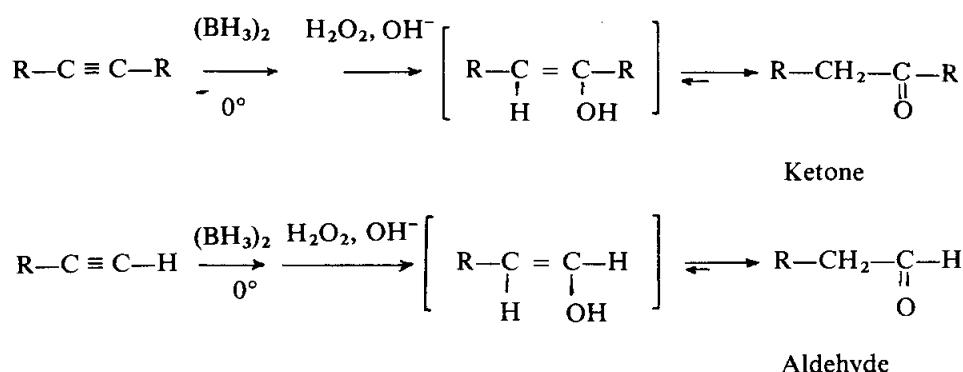
3.4 การเพิ่มน้ำ (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อที่ 3.4)



ถ้าใช้อัซเททิลีนจะได้อัลเดไฮด์
แต่ถ้าใช้อัลไคน์อื่น ๆ จะได้คีโตน
ในปฏิกิริยานี้การเกิด keto – enol tautomerization

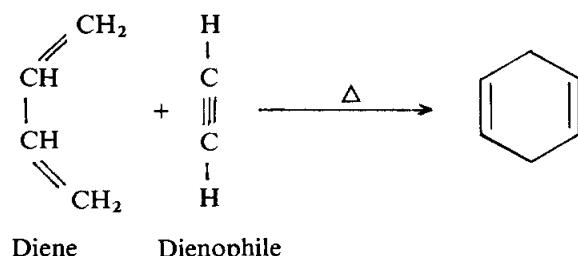


3.5 Hydroboration (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อที่ 3.5)

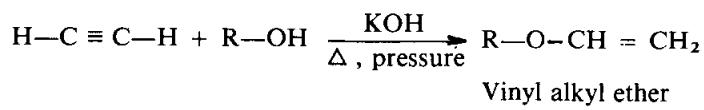


ปฏิกิริยาขั้นสุดท้ายเป็น keto – enol tautomerization

3.6 ปฏิกิริยาดีเลส์-อัลเดอර์ (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อที่ 3.6)

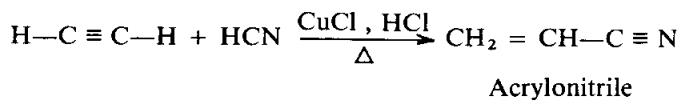


3.7 การเพิ่มแอลกอฮอล์ (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อที่ 3.7)



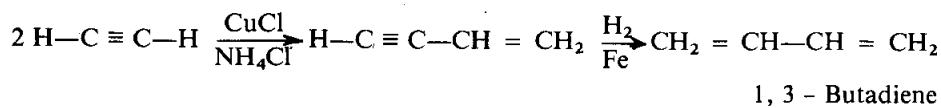
(ใช้เตรียมโพลีเมอร์)

3.8 การเพิ่มไฮโดรเจนไซยาไนด์ (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อที่ 3.8)



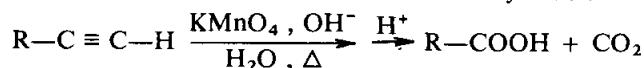
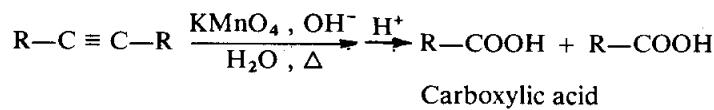
(ใช้เตรียมโพลีเมอร์ที่เรียกว่า orlon)

3.9 การรวมตัวเป็นสองท้าของอะเซทิกลีน (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อที่ 3.9)

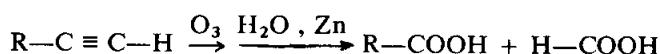
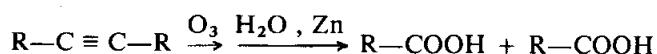


4. ปฏิกิริยาการแตกหัก (ดูหัวข้อที่ 6.5 ข้อที่ 4.1-4.2)

4.1 ใช้ไฮโดรเจนบอร์และกานาเคน

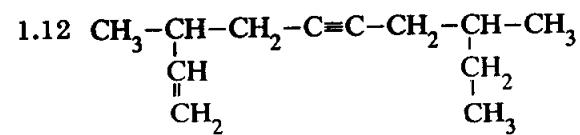
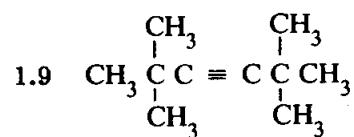
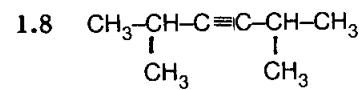
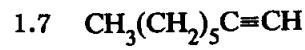
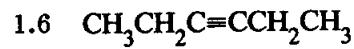
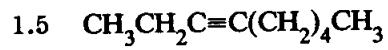
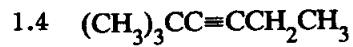
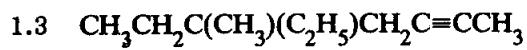
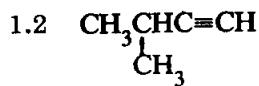


4.2 ไฮโอดีซิน



แบบฝึกหัดทบทวนบทที่ 6

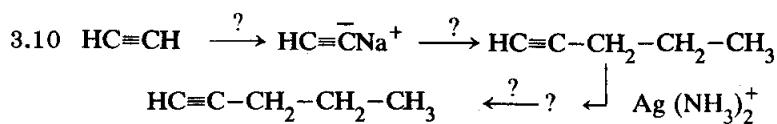
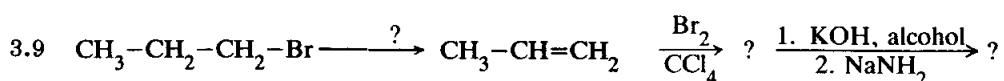
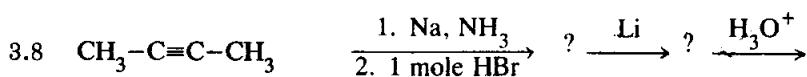
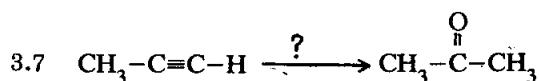
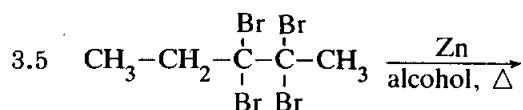
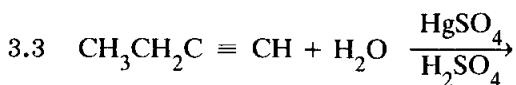
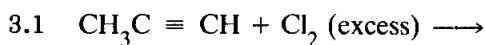
1. จงอ่านชื่อสารประกอบต่อไปนี้ตามระบบที่เหมาะสม

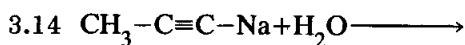
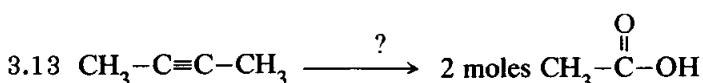
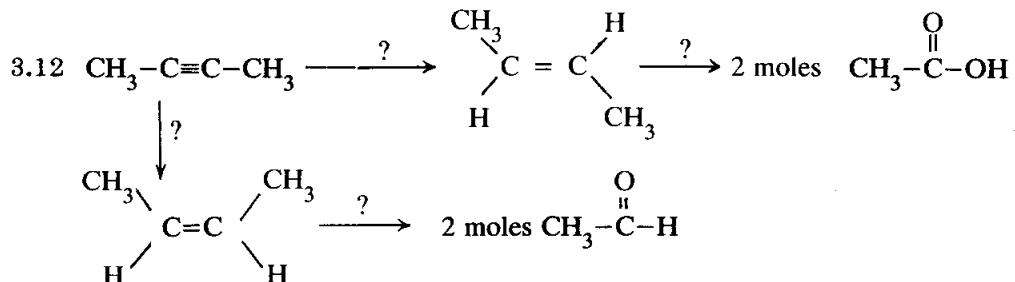
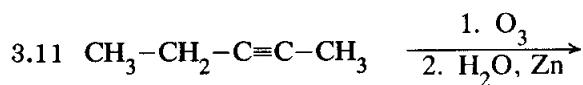


2. จงเขียนสูตรโครงสร้างของสารประกอบต่อไปนี้

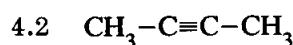
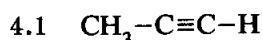
- | | |
|---|----------------------------------|
| 2.1 4 – Octyne | 2.2 3, 3 – Dimethyl – 1 – butyne |
| 2.3 Methylpropylacetylene | 2.4 methylbutylacetylene |
| 2.5 d – tert – Butylacetylene | 2.6 2, 4 – Octadiyne |
| 2.7 Cyclodecyne | 2.8 2 – Heptyne |
| 2.9 2 – Methyl – 5 – isopropyl – 3 – octyne | |
| 2.10 2, 2, 5, 5 – Tetramethyl – 3 – hexyne | |

3. จงเขียนสมการต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ (ผลิตผล หรือ สารตั้งต้นหรือรีเอเจนต์)





4. เริ่มต้นจาก calcium carbide หรือ methane จงเตรียมสารประกอบต่อไปนี้ (ใช้รีเอเจนต์อะไรก็ได้ที่จำเป็น)



5. จงเขียนปฏิกิริยาการเตรียมสารประกอบต่อไปนี้จากสารประกอบตั้งต้นที่กำหนดให้

5.1 Vinyl bromide จาก acetylene

5.2 Propyne จาก propyl alcohol

5.3 3 – Hexyne จาก ethyl bromide

6. จงเขียนปฏิกิริยาและผลิตผลที่เกิดขึ้นเมื่อ 1 – pentyne ทำปฏิกิริยากับ

6.1 Br_2 1 โมเลกุล

6.2 HCl 1 โมเลกุล

6.3 HCl 2 โมเลกุล

6.4 HCl 1 โมเลกุลและมีເປົອຮອກໄສດ໌

6.5 $\text{H}_2\text{O}, \text{H}^+, \text{Hg}^{++}$

6.6 $\text{NaNH}_2/\text{lig NH}_3$

- 6.7 $\text{NaNH}_2/\text{liq NH}_3$ และทำปฏิกิริยา กับ CH_3I
- 6.8 $\text{Ag}(\text{NH}_3)_2\text{OH}$
- 6.9 $\text{Cu}(\text{NH}_3)_2\text{OH}$
7. จงเขียนปฏิกิริยาการสังเคราะห์ 1 – pentyne จากสารประกอบต่อไปนี้
- 7.1 1 – Pentene 7.2 1 – Chloropentane
- 7.3 1 – Chloro – 1 – pentene 7.4 1, 1 – Dichloropentane
- 7.5 1 – Bromopropane และ acetylene
8. จงบอกวิธีทดสอบทางเคมีที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของสารประกอบต่อไปนี้
- 8.1 Propane และ propyne
- 8.2 Propene และ propyne
- 8.3 2 – Butyne และ butyl alcohol
- 8.4 $\text{CH}_3\text{C}\equiv\text{CCH}_2\text{OH}$ และ $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CH}_2\text{OH}$
- 8.5 $\text{CH}_3\text{CH}=\text{CHCH}_2\text{OH}$ และ $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CH}_2\text{OH}$
- 8.6 Propane และ propene
- 8.7 2 – Hexyne และ cyclohexane
- 8.8 1, 3 – Butadiene และ 1 – butyne
- 8.9 1 – Butene และ 1 – butyne
- 8.10 1 – Butyne และ 2 – butyne
- 8.11 1 – Hexyne และ cyclohexene

9. สารประกอบ A, B และ C ต่างกันมีสูตรโมเลกุล C_5H_8 สารประกอบทั้งสามตัวนี้สามารถฟอกสีในกรณีในการบ่อนแตกตระคลอไรต์อย่างรวดเร็ว ทั้งสามตัวให้ผลบวกกับเบเยอร์-รีอเจนต์ (Baeyer's reagent) และทั้งสามตัวสามารถละลายได้ในกรดซัลฟูริกเข้มข้น เย็น เมื่อสารประกอบ A ทำปฏิกิริยากับสารละลายเงินในเตรตในแอมโมเนีย จะมีตะกอนเกิดขึ้น ซึ่งสารประกอบ B และ C ไม่เกิดปฏิกิริยา
 สารประกอบ A และ B เมื่อทำปฏิกิริยากับ H_2/Pt จะได้ผลิตผลเป็น pentane (C_5H_{12}) หมื่นกัน แต่สารประกอบ C ทำปฏิกิริยากับไฮโดรเจน 1 โมลที่ภาวะหมื่นกัน เกิดผลิตผลเป็นสารประกอบ C_5H_{10}

- (1) จงหาสูตรโครงสร้างของ A, B และ C
- (2) จะมีสูตรโครงสร้างที่เป็นไปได้ของ B และ C หรือไม่ ถ้ามีให้เขียนด้วย
- (3) ถ้าแตกหัก B โดยออกซิไดส์ด้วย KMnO_4 ในด่างร้อน แล้วทำสารละลายให้เป็นกรด จะได้กรดอะซิติก (acetic acid) และ $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{COOH}$ จงหาสูตรโครงสร้างของ B
- (4) ถ้าแตกหัก C ด้วยปฏิกิริยา ozonolysis จะได้ $\text{OH CCH}_2\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CHO}$ จงหาสูตรโครงสร้างของ C

10. จงเขียนกลไกของปฏิกิริยาต่อไปนี้

